

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2015

Šárka Jeníková

TVRDÉ DESKY (+pozn.: na hřbet tvrdých desek nechat vytisknout do spodní části
kalendářní rok odevzdání a do horní části jméno a příjmení)

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KOMPOZICE

FOTOGRAFIE INSPIROVANÁ HUDEBNÍ SKLADBOU

Šárka Jeníková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

KOMPOZICE
FOTOGRAFIE INSPIROVANÁ HUDEBNÍ SKLADBOU

Šárka Jeníková

Vedoucí práce: BcA. Vojtěch Aubrecht
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

Obsah

1 MĚ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	5
2.1 Kompozice.....	5
2.2 Pravidlo třetin.....	5
2.3 Linie.....	6
2.4 Tvar.....	6
2.5 Plán obrazu.....	6
2.6 Perspektiva.....	7
2.7 Rámování.....	7
2.8 Měřítka.....	8
2.9 Světlo.....	8
2.10 Vyvážení.....	8
3 CÍL PRÁCE.....	10
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	11
4.1 Výběr hudby.....	11
4.2 Poslech.....	12
5 PROCES TVORBY.....	13
5.1 První série.....	13
5.2 Druhá série.....	13
5.3 Třetí série.....	14
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	15
7 POPIS DÍLA.....	16
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	17
9 SILNÉ STRÁNKY.....	18
10 SLABÉ STRÁNKY.....	19
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	20
11.1 Knižní a periodická literatura.....	20
11.2 Internetové zdroje.....	21
12 RESUMÉ.....	22
13 SEZNAM PŘÍLOH.....	23

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

O fotografii jsem se začala zajímat v průběhu studia na gymnáziu. Kromě všeobecně vzdělávacích předmětů jsem se přihlásila na seminář dějin umění a historie filmu. Spolu s tím jsem ve svém volném čase začala navštěvovat fotografický kroužek v Hobby centru Praha 4. Tam jsem se naučila pracovat s digitální zrcadlovou i analogovým fotoaparátem, sama vyvolávat filmy a následně snímky zvětšovat v temné komoře.

Na Fakultě designu a umění jsem se seznámila s historií fotografie, naučila jsem se pracovat s Photoshopem, InDesignem a začala jsem více přemýšlet o tom, co chci fotografovat. Během studia jsem díky klauzurním pracím a workshopům vyzkoušela různé směry fotografie, kterými bych se mohla ubírat.

Pracovat s osvětlením ve fotografickém ateliéru jsem si vyzkoušela při první klauzurní práci. Na téma zátiší jsem v sérii pěti fotografií chtěla vyjádřit vlastnosti času, například jedinečnost okamžiku, chaos a spěch, nemožnost čas ovládnout a spoutat, nebo pravidelný pohyb.

Druhý semestr přinesl zkušenosti s fotografováním aktu, autoportrétu, portrétu a skupinového portrétu. Téma této klauzurní práce byla Klauniáda, ve které jsme zároveň měli za úkol zdůraznit módní prvek. Nejvíce jsem si vyhrála s fotografováním autoportrétu. Tato série mi otevřela možnost nafotit sebe tak, jak mě ostatní nevidí. V každém člověku je kousek klauna, za jehož masku se snaží schovat svou skutečnou osobnost nebo náladu. Fotila jsem se z ruky, a díky dlouhému času a pohnutím fotoaparátu začaly vznikat první snímky zrůdiček a pokřivenců. Abych zdůraznila módní prvek,

kolorovala jsem části oblečení, doplňků a obličeje.

Jako další povedená série této klauzurní práce je z mého pohledu akt. Pro fotografování jsem zvolila interiér staré prázdné oprýskané místnosti. Ve spolupráci s modelkou jsem pořídila fotografie unavené bezduché bytosti. Černobílé snímky jsem oživila červenou tečkou na nos, kterou jsem postupně zvětšovala a zkoušela různé varianty jejího umístění.

Série portrétů ukazuje poslední počínání klauna, který se snaží oběsit na kravatě nebo se udusit krajkou a péřovým boa. I klaun páchající sebevraždu může působit komicky, protože společnost je naučená se klaunům smát. Osobnost klauna je úplně jiná, než situace, ve které je zobrazen.

Skupinový portrét jsem vytvořila v duchu listů z klaunského módního časopisu.

Třetí klauzurní práce byla zaměřena na dokumentární fotografii s názvem ON-MY-JÁ. Vznikly tři série fotografií, jejichž výstup měl být převeden do návrhu obrazové přílohy existujícího tištěného média. První soubor byl založen na účasti fotografovaného a společné komunikaci. Rozhodla jsem se zachytit téma dlouhověkosti. Fotografovala jsem svou prababičku a zákoutí jejího bytu, poslouchala její historky a zážitky ze života. Sepsala jsem její životopis, půjčila si její staré fotky, rodinnou kroniku a vytvořila reportáž do časopisu Retro ve smyšlené rubrice „Příběhy od Vás“.

Další dokumentární cyklus měl být inscenovaný. Během několika dní jsem přefotografovala některé z rodinných snímků. Na hlavní fotografii jsem zapojila dědečka, kterého jsem zvětšila na stejném místě, jako na fotografii před 57 lety. Nejvíce snímků vzniklo s mými mladšími sourozenci. Dokument jsem vložila do rubriky fotoeditorial

časopisu Instinkt. Pojmenovala jsem ho Pár KROKŮ nazpět, vložila jsem staré i nové fotografie a chtěla tímto ukázat, jak se lidé mění. Při dokumentování poslední „nezúčastněné“ série jsem chodila do ulic s tím, že budu vyhledávat absurdní situace. Snažila jsem se v těchto situacích objevovat člověka, ale stále více jsem narážela na absurdně odložené věci. Fotografie jsem dala do Fotoreportáže časopisu Reflex.

Další klauzurní práce nesla název Cizorodost, kterou jsme měli zachytit v architektuře, krajině a lidské společnosti.

Cizorodost jsem našla v moderních budovách, které svou sterilitou, odosobněním a monumentálností působí velmi chladně. Většinou se jedná o prosklené mrakodrapy plné kancelářů. Snažila jsem se zachytit momenty, kdy se tato architektura střetává s přírodou, nebo něčím živým.

V krajině je podle mého názoru cizorodý jakýkoli zásah člověka. Vyhledávala jsem proto brutální zásahy a viditelné změny. Snímky jsem pořídila v lomech nedaleko Plzně.

Moje Cizorodost v lidské společnosti v podstatě souvisí s předešlou sérií. Má ukazovat na to, že člověk ničí „svou“ Zem, ačkoli je sám součástí přírody. Cítíme se býti pány, ale kdo tu byl dříve? Příroda nás k životu nepotřebuje, my ji ale ano. Snažila jsem se zachytit propojení křehkého člověka s přírodou. V této sérii jsem zpracovala jednu fotografii jako plakát na ochrany přírody a zamyšlením se nad lidským počínáním.

V druhém ročníku jsem měla také možnost vypracovat semestrální práci pod vedením fotografky Libuše Jarcovjákové, díky které jsem se naučila oslovit neznámé lidi na ulici a fotografovat jejich portréty.

Další přínos vidím v celkovém dokumentování naší fakulty a akcí s ní spojených, například slavností otevření budovy, fotografování výstav a klauzurních prací, kontejnerů k světu, nebo spolupráce s ateliérem keramiky.

Přednášky na Mezinárodním fotografickém sympoziu mi rozšířily obzory a přinesly mnoho inspirace a zkušeností. Mohla jsem se zde lépe seznámit s tvorbou současných úspěšných fotografů a ve vybraných workshopech s některými z nich konzultovat a spolupracovat.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Toto téma jsem si zvolila s nadšením, jelikož jsem vášnivým posluchačem a hudba mě provází téměř na každém kroku. Lákala mě představa vyzkoušet něco nového, přenést do obrazové kompozice něco, co nemá viditelnou podobu.

2.1 Kompozice

Kompozice je skladba obrazu. Jedná se o doporučená pravidla jak nejlépe umístit jednotlivé objekty v obraze. Pokud se budeme držet jejími pravidly, měli bychom dosáhnout vyváženého a harmonického snímku. Nejznámějším kompozičním pravidlem je zlatý řez a pravidlo třetin.

„Různé vizuální prvky, známé jako kompoziční prvky, formální prvky, nebo umělecké prvky, jsou nástroje, se kterými umělec komponuje obraz. Tyto prvky se v celkové konstrukci obrazu obvykle vztahují navzájem samy k sobě i k celému dílu.“¹

2.2 Pravidlo třetin

Jedno z tradičních a základních kompozičních pravidel. Obraz je rozdělen na horizontální a vertikální třetiny. Hlavní subjekty, které jsou na fotografii vyobrazeny se podle tohoto pravidla mají soustřeďovat v místech kde se tyto pomyslné čáry protínají. Při fotografování krajiny se horizont umísťuje do jedné z třetin. Pokud je na fotografované krajině rušivý element, například strom nebo dům,

¹ Wikipedia otevřená encyklopedie. . [online]. 28.4.2015 [cit. 2015-04-28]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Obrazov%C3%A1_kompozice

může být umístěn nalevo, nebo napravo, ale vždy v pomyslné vertikální třetině.

2.3 Linie

Linie jsou pomyslné vizuální cesty, které umožňují divákovi pohybovat se v obraze. Tyto pomyslné vodící čáry pomohou zorientovat se v popředí i pozadí obrazu. Nejčastěji se pro tyto účely používají linie čtverců a trojúhelníků. Linie mohou podtrhnout pohyb nebo stabilitu, který je v zobrazované scéně. Například diagonální čáry přidají snímku dramatičnost a dynamiku, vodorovné a vertikální linie vytvářejí pocit stability, křivky vytvářejí dojem elegance a důstojnosti. Například linie, které ve fotografii tvoří silnice nebo ploty, nám mohou navodit atmosféru osamění a izolace námi fotografovaného objektu, který tím ztrácí na své síle

2.4 Tvar

Tvary jsou základními stavebními kameny obrazu. Stíny a světla, která buďto dopadají a nebo se odrážejí od okolních objektů, které nejsou součástí hlavního fotografického záměru, mohou námi fotografovaný objekt vynést do popředí, vytvořit jejich hrany a nebo jej skryjí do svého pozadí.

2.5 Plán obrazu

Povrch na kterém se nachází fotografovaný objekt, je předmětem roviny obrazu. Je to bod vizuálního kontaktu mezi divákem a obrazem. Linie, tvary jsou definovány rovinou. Například, ustupující hory vytváří rovinu blednoucích barev a ustupujícího

kontrastu. Roviny pod úhlem či různě sečené obrazy leteckého snímku se svými protínajícími se linkami a změtí různých vzorů mohou poskytovat také nádherný výhled.

2.6 Perspektiva

Ve dvourozměrném obraze, perspektiva vyjadřuje hloubku a rozlehlost. V trojrozměrné scéně tyto obrazové prvky stanovuje měřítko vzdáleností mezi objekty které se na scéně objevují.

Tyto obrazové prvky spolu s rámy, linkami, určitými řádky a tónovým rozsahem (Stupeň kontrastu mezi světlem a tmou), mohou divákovi poskytnout pocit hloubky námi vytvořené scény.

2.7 Rámování

Rám obrazu je tvořen okraji snímku. Rám může být tvořen přirozeně například za rám můžeme považovat stíny či jiné samostatné objekty. Fotografovaný objekt může být orámován například okolo stojícími stromy, či jen stíny které tvoří pohledový rám.

Kontrast mezi fotografovaným objektem a jeho rámem posléze působí kontrastně. Pomáhají vytvořit si odstup od okolí a zaměřit soustředění pouze na námi fotografovaný objekt.

Využívání okolních objektů (sloupů, průchodů...) je velice účinný prostředek k upozorňování na námi zvolený objekt.

V neposlední řadě můžeme jako rám použít ostření, pokud bude zaostřen pouze objekt našeho zájmu a vše ostatní bude v pozadí, či velmi rozostřené dochází také k jistému orámování.

2.8 Měřítko

Podobně jako rám, je používání objektů jako jistého měřítka v obraze velice častým kompozičním pravidlem. Můžeme zde dotvářet dojem velikosti samotným srovnáváním objektů na obraze mezi sebou.

Můžeme zde vytvořit dojem vzdálenosti, či naopak zminimalizovat objekt samotný.

2.9 Světlo

Barva světla, jeho směr a kontrast to vše je součástí prvků designu. Pohyb a rozmazanost či stabilita a ostrost jsou také prvky které se v designu používají.

Využívání rozdílů mezi tvrdým a měkkým světlem můžeme docílit jistého oživení, či naopak pozastavením dynamiky obrazu.

Při použití měkkého světla dochází k jistému zjemnění kontur fotografovaného objektu. Při focení člověka například ke zjemnění rysů jeho tváře.

Tvrdé světlo nám naopak dopomáhá ke zdůraznění linek, které by jinak zanikly. Znovu se vrátíme k focení lidské tváře. Při použití tvrdého světla zde docílíme zdůraznění tvaru tváře a z pozadí tím vystoupí i specifické textury.

2.10 Vyvážení

Zcela vyvážená a harmonická fotografie může působit zprvu velice působivě, ale po jisté době dochází ke zevšednění pohledu

na fotografii. Jistá asymetrie vytváří pocit napětí a zesiluje dynamický ráz fotografie.

Dokáže také vytvořit pocit napětí nebo dokonce tajemství. Takto vytvořená fotografie bude přitahovat oko diváka znovu a znovu. Divák bude mít tendenci obraz pokaždé vstřebávat znovu od začátku.

3 CÍL PRÁCE

Mým cílem bylo zaposlouchat se do vybrané hudební skladby, inspirovat se některými kompozičními prvky a vytvořit tři série fotografií, každou po dvaceti snímcích.

Jako vlastní cíl práce bylo seznámit diváka s hudbou Steva Reicha v trochu odlišném světle, než ve které je prezentovaná. Jeho hudba je často přehrávána živými hudebníky na velkých pódíích koncertních sálů. Já jsem se pokoušela přizpůsobit hudbu menším rozměrům.

V dnešní době je občas obtížné navnadit mladé lidi na „kulturu“. Ať se jedná o jakoukoliv svobodnou kulturní tvorbu (Nezahrnuji však do této úvahy mladé diváky navštěvující hudební koncerty populární hudby.) Steve Reich tvořil pro koncertní síň, ale jeho dílo si přece můžeme pustit i doma. A pokud by bylo možné aby si posluchač doma tyto skladby pustil a přitom mohl nahlížet do mnou vytvořených fotografií, které by mu mohli pomoci pochopit alespoň částečně melancholický nádech skladeb, bylo by to úžasné.

Toto byl můj osobní cíl. Pokud bych měla vyzdvihnout ještě alespoň jeden cíl této mé tvorby a neméně důležitý než ten předchozí. Bylo by to obrazovou formou navodit stejný pocit beznaděje a nejistoty, jako to dokázal právě zmiňovaný Steve Reich.

4 PROCES PŘÍPRAVY

4.1 Výběr hudby

Při vybírání hudební skladby jsem byla dlouho nerozhodná. Největší důraz jsem kladla na to, aby byla nějakým způsobem proměnlivá. S vedoucím ateliéru jsme vybrali skladbu *Different Trains* od Steva Reicha, která vznikla roku 1988.

Steve Reich je americký skladatel 20. století, kterého bychom mohli zařadit do minimalismu. „Krátké melodické a rytmické motivky se točí pořád dokola, jen občas se jejich tóny malinko posunou. Jsou to změny opravdu minimalistické, a přesto velmi účinné.“²

Ve skladbě *Different Trains* se zabývá vzpomínkami na své dětství a cestování vlakem po Americe během světové války, kdy v Evropě probíhaly odsuny židovských obyvatel do koncentračních táborů. Do skladby zakomponoval některé části výpovědí, v nichž vzpomíná na cestování v letech 1939 - 1942 jeho chůva a bývalý průvodčí. Další jeho vrstevníci, kteří přežili holokaust. Skladba je rozdělena do tří částí – Amerika před válkou, Evropa za války a Po válce.

Jedná se o skladbu pro smyčcový kvartet. Jako hlavní zdroj melodie jsou právě nahrávky rozhovorů, které se hudbou prolínají, opakují a gradují do epických rozměrů. Kromě těchto nahrávek můžeme slyšet houkání vlaků, pískání sirén, nebo cinkání přejezdů.

2 HURNÍK, Lukáš. *Tajemství hudby: hudební nauka s nadhledem: odtajněno*. 1.vyd. Praha: Grada, 2000, 133 s. ISBN 8071692786. s. 25.

4.2 Poslech

Snažila jsem se rozebrat všechny tři části skladby. Při poslechu jsem si dělala poznámky, soustředila jsem se na proměny melodií, rytmus, dynamiku a změny nálad.

První část začíná z mého pohledu optimisticky, cítím z ní energii a nadšení. Slyšíme violu, ke které se přidává cinkání návěstidel, housle a violoncello. Ozývá se první zahoukání vlaku a opakuje se ve vyšší tónině.

Přichází první změna melodie , za ní pokračují další a další. Z houslí přesto stále slyšíme v pozadí povědomou melodii, která v průběhu skladby mění pouze své tempo. Ostatní nástroje se střídají a kopírují melodii hlasu z přidaných nahrávek. Skladba pokračuje a ke konci se pomalu dostává do nostalgické nálady, na kterou navazuje další část.

Druhá část na mě působí hodně melancholicky a ponuře. Postupem času se zdá až chaotická a děsivá. Kromě houkání vlaků se přidává kolísavý zvuk alarmu, nebo nepříjemně pisklavé sirény. Rychlé opakování útržků rozhovorů ve mně budí dojem symetrie, která je přerušována ostatními zvuky.

Třetí část má opět příjemně naladěný dynamický začátek. Je hodně proměnlivá, často se vrací k nostalgickým pocitům a zase zpět. Konec přichází zvolna a působí uklidňujícím dojmem.

5 PROCES TVORBY

5.1 První série

Když jsem si poslechla celé dílo poprvé, měla jsem pocit, jako bych se přemístila do industriálního prostředí. Houkání a sirény mi připomínaly rezavé továrenské stavby. Proto jsem se rozhodla pořídit snímky v ostravských železárnách, které jsem navštívila poprvé v listopadu roku 2014 a posléze znovu v březnu letošního roku.

Zaujala mě monumentálnost a robustnost zrezivělých vysokých pecí. Člověk se zde cítí stejně malý jako při poslechu vybrané skladby. Jak skladba, tak ocelárny v Ostravě působí na člověka melancholickým a přitom monumentálním dojmem. Tato série fotografií může působit na diváka jako dokument onoho místa.

5.2 Druhá série

V druhé sérii jsem chtěla podtrhnout a zároveň narušit symetrii skladby. Líbila spletnost železných konstrukcí, a tak jsem vybrala vhodné snímky a zrcadlila je pomocí Photoshopu. Začaly vznikat symetrické „levitující objekty“.

Do některých z nich jsem posléze zasahovala přidáváním nebo odebráním některých prvků. Tímto souborem jsem se zabývala velmi dlouho, a proto jsem ho zvolila jako výstavní. Vybraných dvanáct fotomontáží jsem vložila do vzdušného prostoru nad krajiny, aby objekty působily více reálně.

5.3 Třetí série

Poslední část skladby *Different Trains* jsem si oblíbila hned při prvním poslechu, a proto jsem ji chtěla pojmout trochu jinak než série předešlé.

Zaměřila jsem se na jednu z kompozičních metod – princip rytmu. Vyhledávala jsem proto podobné nebo stejné opakující se tvary a prvky. Pokusila jsem se také o barevné sladění celé série. Zároveň jsem se chtěla vyjádřit minimalisticky. Snímky jsem pořizovala ve městě, hlavně v prostředí sídlišť a panelových domů.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

K pořízení snímků jsem použila digitální fotoaparáty Canon EOS 1000D a Canon EOS 60D. Fotomontáže jsem vytvořila v Adobe Photoshop CS5.

Původně jsem chtěla výstavní soubor prezentovat vytištěný na kapa deskách větších rozměrů, aby vynikla monumentálnost těžkých „levitujících“ objektů. Bohužel kvůli časovému skluzu jsem se rozhodla fotografie tisknout pouze na papír vyšší gramáže.

7 POPIS DÍLA

Celé dílo se skládá celkem ze tří sérií po dvaceti fotografiích. V jednotlivých sériích jsem se soustředila pokaždé na jinou složku hudby.

První série je ponechána v duchu dokumentace ostravských železáren. Toto prostředí jsem si představovala při úplně prvním poslechu, jak jsem již zmínila v procesu tvorby. Vznikla tedy jako asociace na celkovou atmosféru hudební skladby.

Druhá série je inspirována smyčkami rozhovorů a opakující se melodií, které ve mně vyvolaly pocit symetrie, která je neustále narušována sirénami a ostatními zvuky. Toto jsem se snažila zdůraznit i v kompozici. Proto jsem pomocí fotografiky vytvořila symetrické objekty, a částečně je narušila.

Ve třetí sérii jsem chtěla zachytit princip rytmu v duchu minimalismu. Soustředila jsem se na podobné tvary a barvy.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Při tvorbě této práce jsem si vyzkoušela, jak složité může být pokusit se zobrazit hudbu vizuální cestou. Mám pocit, že díky knihám pro hudební amatéry jsem skladbě porozuměla tak, jak jsem potřebovala k vytvoření snímků. Tím jsem dosáhla toho, že tato práce nebyla pouze přínosem zkušeností s fotografií, ale také zkušeností celkově v umělecké kompozici. Myslím si, že kromě ujasnění si obrazových kompozičních pravidel, jsem získala i základní znalosti o tom, jak vzniká dílo hudební a jaké prvky obsahuje. Největší osobní přínos vidím v tom, že jsem se zdokonalila v práci s digitální fotografií ve Photoshopu.

9 SILNÉ STRÁNKY

Jako silnou stránku považuji celkovou práci na fotomontážích, které jsem se snažila propracovat do detailů. Aplikovala jsem zde většinu postupů, které jsem se za dobu studia na FUD naučila v předmětu Grafické editory. Fotomontáže vznikaly velmi dlouho, postupem času jsem si našla jistý systém a začal vznikat smysluplný soubor fotografií. Z mého hlediska se jedná o nejlépe provedený zásah do fotografie, který jsem doposud provedla.

10 SLABÉ STRÁNKY

Slabou stránku vidím hlavně v čase, který jsem strávila nad hlavní sérií, tedy nad fotomontážemi. Měla jsem pocit, že jsem si vzala do hlavy velice těžký úkol, který bylo složité dotáhnout do finální podoby. Díky zdlouhavé práci na této sérii jsem nevěnovala dostatečnou pozornost dalším souborům fotografií, které mohly jistě vytvářet stejně ucelené fotografické práce. V poslední sérii, ve které jsem se zaměřila na aspekt rytmu a barvy, jsem si původně představovala jinak. Myslím, že působí vytrženě z kontextu celé práce.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

11.1 Knižní a periodická literatura

HURNÍK, Lukáš. *Tajemství hudby: hudební nauka s nadhledem: odtajněno*. 1.vyd. Praha: Grada, 2000, 133 s. ISBN 8071692786.

KOLAFA, Jiří. *Hudební nauka pro nehudebníky*. 2., rev. vyd. Praha: Akademie múzických umění, 1999, 107 s. ISBN 80-85883-47-3.

SIRONĚ, Michal. *Fotografika ve Photoshopu: Skandální práce s fotografiemi*. 1.vyd. Brno: Computer Press, 2012, 168 s. ISBN 978-80-251-3745-1.

WARREN, Lynne. *Encyclopedia of twentieth-century photography*. New York: Routledge, 2006, 3 v., [24] p. of plates. ISBN 0415976650

11.2 Internetové zdroje

Slyšet jinak. *upol*. [online]. [cit. 2015-04-28]. Dostupné z:
*slysetjinak.upol.cz/download/2012/fhk_materialy_pro_ucitele/07-
Animovana_kompozice-S.Reich-Different_Trains.doc*

Wikipedia otevřená encyklopedie. . [online]. 2015-04-28. Dostupné
z: *http://cs.wikipedia.org/wiki/Obrazov%C3%A1_kompozice*

12 RESUMÉ

Composition - photography inspired by music is the topic of my thesis. The work consists of three series with twenty photographs each. I focused in each serie on another part of the music

The first serie is a documentation of Ostrava steelworks. I've imagined this enviroment in my very first listening, as I have mentioned in the production process. That way an association was created for the whole atmosphere of the music composition.

The second serie is inspired by interview loops and repeating melodies, which provoked in me a sense of symmetry that is constantly disrupted by sirens and other noises. That is what I've tried to emphasize in the composition. That is the reason I've created symmetric objects with photographs and partially disrupted them.

In the third serie I had in mind to catch the principle of rhythm in the spirit of minimalism. I focused on similar shapes and colours.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Snímek z výstavní série I

Příloha 2

Snímek z výstavní série II

Příloha 3

Snímek z výstavní série III

Příloha 4

Snímek z výstavní série IV

Příloha 5

Snímek z výstavní série V

Příloha 6

Snímek z výstavní série VI

Příloha 7

Snímek z první série I

Příloha 8

Snímek z první série II

Příloha 9

Snímek ze třetí série I

Příloha 10

Snímek ze třetí série II

Příloha 1
Snímek z výstavní série I

Foto Šárka Jeníková

Příloha 2
Snímek z výstavní série II

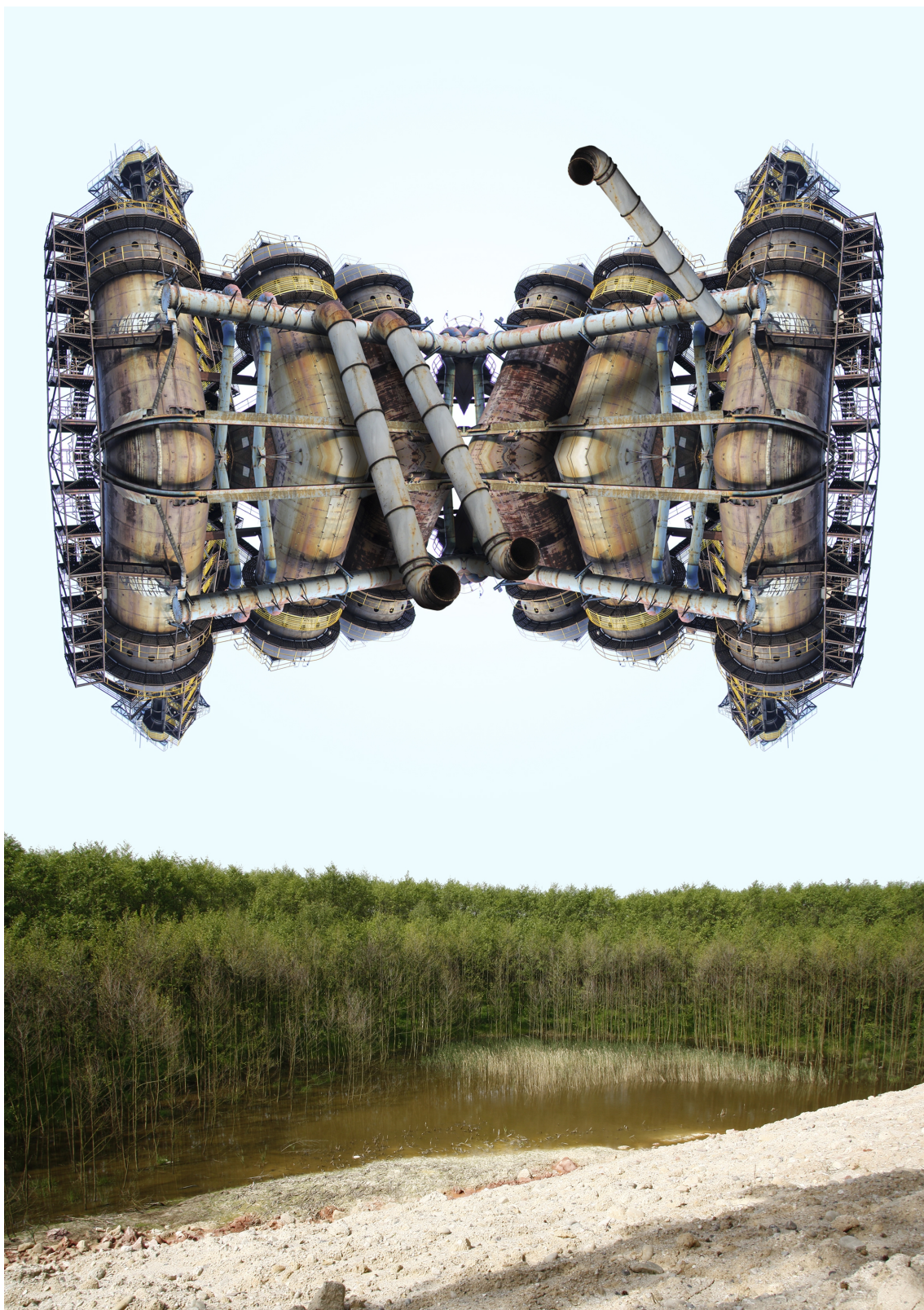

Foto Šárka Jeníková

Příloha 3
Snímek z výstavní série III

Foto Šárka Jeníková

Příloha 4
Snímek z výstavní série IV

Foto Šárka Jeníková

Příloha V
Snímek z výstavní série V

Foto Šárka Jeníková

Příloha 6
Snímek z výstavní série VI

Foto Šárka Jeníková

Příloha 7
Snímek z první série I

Foto Šárka Jeníková

Příloha 8
Snímek z první série II

Foto Šárka Jeníková

Příloha 9
Snímek ze třetí série I

Foto Šárka Jeníková

Příloha 10
Snímek ze třetí série II

Foto Šárka Jeníková